

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γιάννης κι' ο Μαρῆς, μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Ἀκόμη βρίσκομαι, Μαρῆ, σὲ σκέψη κι' ἀγωνία·
ἀκόμη συλλογίζομαι καὶ τὴ δολοφονία
καὶ τ' ὄνειδος τὸ φοβερὸ ποῦ γιὰ καιρὸ θὰ φέρῃ
στὸ κράτος τὸ κακότυχον, ἐκεῖνο τὸ μαχαίρι.

Ὡς κλαίω δύσμοιρος Ἑλλάς,
ποῦ μέσ' τὸ βεῦρκο ποῦ κυλᾷς
τώρα γεννᾷς κι' ἀνθρώπους
πληρώνοντας μὲ μαχαίριες ἐξῆντα χρόνων κόπους!

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς κάμα τροχισμένη
ἐξέκαμε τὴν ἀρετὴ τὴν ἀναγνωρισμένη·
σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται σ' αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότη
νὰ σφαζοῦνε στὸ γῆρας τῆς τὴν πρῶπῃ τιμιότη
κι' εἰς κάθε φαυλοδίατο καὶ πρῶτον περχλιθάνη,
μεγάλῃς ἐκτιμήσεως νὰ καίεται λιθάνι.

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς ὅσοι μᾶς πονοῦνε
ἐπὶ φονιάδες μισαρούς ἐπὶν ἄφο κατεβάζονται,
κι' ἐκεῖνοι ποῦ τὸν ὀλεθρον τοῦ κράτους μᾶς γεννοῦνε
νὰ διπλοπροσβιβάζονται!

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς ὁ βωμὸς κυττάζει
τὴν τραμπουκιά νὰ σεβεται καὶ τὴν τιμὴ νὰ σφάζῃ!

Μ. — Ἀλλὰ κι' ἐμὲ σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται, βρε Γιάννη,
νὰ λὲς πῶς τὸ γενόμενον ἐντύπωσιν σοῦ κάνει
ἀφοῦ μέσ' τὸ βασιλεῖον τοῦ κλέφτου καὶ τοῦ σφάζω
δὲν εἶναι πρώτη μας φορὰ νὰ ἰδοῦμε τέτοιο κάζο.
Παράξενο θὰ ἦτανε ἂν ἤθελε συνέβῃ
νὰ πᾶ νὰ ξεπολιτᾷσουνε κανένα ποῦ νὰ κλέβῃ,
ἀλλὰ τὸ νὰ ξεκάνουνε πολῖτας τιμημένους
εἶναι συρμὸς ἀγαπητὸς τοῦ νεωτέρου γένους.

Σ' ἄλλους καιροὺς οἱ τύραννοι κι' οἱ κλέφτες κι' οἱ φαγάδες
τὸν κόριζά τους εὕρισκαν ἀπὸ τοὺς μαχαίραδες·
μὰ τώρα ποῦ ὁ κόσμος μᾶς λαμπρῶς ἐκπολιτίσθη,
πάσης τρανῆς φαυλότητος ἡ μάχαιρα ἐφείσθη
καὶ μόνον χάριν ταπεινῶν καὶ φαύλων συμφερόντων,
τὰ στήθη πλήττει δύστομος τῶν ἠθικῶν γερόντων.

Γ. — Ἐχάσαμε τὸ γέρω μᾶς τὸν πρῶτον πατριώτη,
τὸν γέροντα πώποτιζε τὴν ἐθνικὴ μας νηότη·
τὸ ναῦτη μᾶς τὸν ἄγρυπνο ποῦ μέσ' τὴν τρικυμία,
πολλὰς φορές μᾶς γλύττωσε ἡ χεὶρ τοῦ ἡ τιμία.
Πᾶει τ' ἀηδόνι τὸ γλυκὸ ποῦ στὰ γεράματά του
μὲ μαχαίριες ἀντήμειψαν τὰ κελλαδήματά του.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

Μ. — Κι' εἴσι λοιπὸν βρε Γιάννη μου, μὲ αὐτὸ τὸ γεγονός·
Μ. — Κι' εἴσι λοιπὸν βρε Γιάννη μου, μὲ αὐτὸ τὸ γεγονός·

ἐφάνηκε πῶς ὁ ῥωμῆς, πάντα ῥωμῆς θὰ μείνῃ,
κι' ἀπὸ ῥωμῆς καλλίτερος δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνῃ.
Ῥωμῆς θὰ ζήσῃ πάντα τοῦ, νὰ κλέφτῃ, νὰ σκοτώνῃ
κι' ὁ βουλευτὴς τοῦ νᾶρξεται νὰ τὸν ἐλευθερόνῃ.

=

Κανείς νὰ μὴ συλλογισθῇ ποτὲ πῶς θὰ μπορέσῃ,
μ' ὅση καὶ νᾶχῃ δύναμη καὶ θέληση καὶ ζέση
νὰ φτιάσῃ τέτοια κόλαση καὶ τέτοιον κυκεῶνα,
γιατὶ δεσμεύει τὸ ντουμπᾶ
κι' ἀμέσως θαύρῃ τὸ φονεῖα
κρυμμένο στὴν κελῶνα.

=

Γ. — Τί κόσμος, τί βασιλείο, τί βουλιγμένη χώρα!

Μ. — Καὶ πότες εἶχαμε μυαλὸ γιὰ νᾶχουμε καὶ τώρα;

Ὁ γέρω Καπεδίστριας ὁ πρῶτος μας πατέρας,
Θῦμα δὲν ἔπασε κι' αὐτὸς ὑστερεβούλου σφαίρας;

Καὶ τί δὲν κατορθώσαμε
μὲ τὴν ἀνεμυαλιά μας!
Πετάξαμε κι' ἐξώσαμε
τὸν πρῶτο βασιλεῖά μας

εὐθύς καθὼς ἐννοήσαμε πῶς ἔβαλε στὸ νεῦ τοῦ
νὰ κρίνῃ μ' αὐστηρότητα τὰς πράξεις τοῦ λαοῦ τοῦ!

=

Κι' ἀπ' ὅσους γεννηθήκανε στὰ χρόνια τὰ παλὰ,
κι' εἶχανε μέσα τους καρδιὰ ἐλληνικὴ γενναία,
ὁ γέρω μᾶς ἐπέμενε μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά
ποῦ ἐπονόυσε βλέποντας τὰ λάθη μας τὰ νέα
κι' ἀπάνου π' ἀγωνίζετο σὲ γινῶσι νὰ μᾶς φέρῃ,
γιὰ τὴ μεγάλη του καρδιὰ τροχίζετο μαχαίρι
καὶ ρίχνεται τὸ ὕστερο γαλήνιόν του βλέμμα,
ἀπάνω στὸ χυνόμενο γερωνικό του αἷμα!

=

Γ. — Ἐχάσαμε τὸ γέρω μας τὸ σέμνωμα τοῦ κράτους
κι' εἶδα πικρὰ νὰ τὸν θρηνοῦν τοὺς μεγαλειωτάτους.
Ἐχάσαμε τὸ γέρω μας κι' εἶδα τὴν οἰκουμένη
νᾶχῃ στὰ πόδια τοῦ νεκροῦ τὸ λύπη τῆς γραμμένη
κι' εἶδα πολλὰς στὰ στήθη του τιμητικὰς ταινίας,
μ' αὐτὸ ποῦ τῷδινε στολὴ
κι' ἐφωτοβόλλει πρὸ πολὺ,
ἦτανε τὸ παράσημο τῆς ἐν τιμῇ πενίας!

=

Θρηνήσωμεν τὸν γέροντα
τὸν δειξάντα στοργήν,

ἐγχειρίδιον φέροντα
ἐξ ἑλληνοῦ πληγὴν.

Θρηνήσωμεν πολίτευτὴν τιμίως ἐργασθέντα
καὶ κλαύσωμεν τὸν γέροντα τὸν δελεφονηθέντα!
Διπλὸς ὁ πόνος ἔρχεται καὶ προκαλεῖ τὸ δάκρυ
θρήνῃ τὴν δυστυχίαν σου, Ἑλλάς ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ!

=

Μ. — Καὶ τώρα ποῦ τὸν γέροντα ἐσκέπασε τὸ χῶμα,
πῶς θὰ τὸ συγκρατήσωμεν τὸ ἐθνικὸν μας κόμμα;
Δὲν πρέπει τὸ κορδόνι μας γῆς Μαδιάμ νὰ γείνῃ;
εἶδα ποῦ τὸ πιθύμησε κι' ὁ βασιλεῖς; νὰ μείνῃ
καὶ εὐμενῶς περὶ αὐτοῦ ἀμέσως ἐξεφράσθῃ,
ἰδὼν πῶς δὲν ὀργίσατε καθὼς τὸ ἐφκντάσθη.

=

Γ. — Τὸ κόμμα δίνει εὐτυχῶς ὁμόνοια καὶ ζέσις
κι' ἂς μὴν ἀνητυχῆτουν αὐτοὶ ποῦ ἔχουν θέσεις.
Τὸ κόμμα κλαίει καὶ θρηνεῖ ἀπώλεια μεγάλη
μ' ἂν χάσαμε τὸν γέροντα εὐρήκαμε τὸ Ῥαλλή.
Καράβι νᾶχῃς ἔτοιμο κι' ἄλλὰ καπιταναῖοι,
ἀμέσως βρίσκονται, Μαρεῖ, ὅ,τι καιρὸς κι' ἂν πνέῃ.

=

Φεβήθηκες μὴ μείνουμε μὲ δίχως προστασία
μέσα σὲ χώρα ζηλευτή
π' ἀκούς τὸν κάθε βουλευτὴ
γιὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα νὰ γίνετο θυσιᾶ;
Δὲν ἐπιμένουν εἰ Ῥωμνοὶ ἀμέσως συμφωνᾶνε
φίλοι κι' ἐχθροὶ ἐνώνουνται ἀρκεῖ νὰ κυβερνᾶνε.

=

Δὲν εἶδες ὁ Σιμόπουλος ποῦ, ἡ πατριώτης βέρος
προτοῦ ἀκόμη καταιθῇ στὸν τάφο τοῦ ὁ γέρω;
μ' ὅλη τὴν ἀντιπάθεια ποῦχε στὸ Θεοτόκη
μὲ τί πρεμοῦρα ἔτρεξε τὸ χέρι νὰν τοῦ δώκῃ;
Μόνον στὴν ἀρχαιότητα νερμίζεις πῶς θὰ ἴδῃς
νὰ συμφωνεῖν Θεμιστοκλῆς καὶ πρᾶος Ἀριστείδης
ὑπὲρ τῆς δικασίσεως τοῦ κράτους τοῦ ὠραίου,
καὶ ὅχι ὁ Σιμόπουλος; μετὰ τοῦ Κερκυραίου;
Ἀπὸ ἐχθροῦς κι' ἀντίπαλους, φίλους εὐθύς τοῦ; εἶδες
καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν π' ὠρμάζουν ἡ σταπιδες.
Ἀνθρώπους ἔχουμε πολλοὺς; μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ χάρι
ποῦ δὲν θ' ἀφήσουνε ποτὲ τὸ ρεῦμα νὰ μᾶς; πάρῃ.
Πάντοτε τὸ ῥωμῆκο καλὰ θὰ κυβερνιέται
κι' ὁ τόπος μας παντοτεινὰ
καπιτανεὺς θὰ γεννᾷ
μὰ σὰν αὐτὸν πῶχάσαμε κανέναν δὲν γεννιέται!

-X-X-X-X-

ΥΜΝΟΣ

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα,
ἡ φήμη ἔχει δουλιάζει
διαλαλῶντας δ' ἀκούπα
σ' ὁλόκληρῃ τὴν πλάση,
τὴν τόση ἐμορφάδα σας
ποῦνε σὰν ἀστρου ἀχτίδα
παρηγοριᾶς ἐλπίδα
καὶ τῆς καρδιᾶς δροσιά.

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα,
σ' ἐσᾶς καθ' ἐμορφάδα
σκύφτει καὶ ταπεινώνεται
χωρὶς μιὰ φαρμακάδα
νὰ κρύβῃ μὲς τὰ στήθη τῆς,
γιατὶ σ' ἐσᾶς ἡ φύση
τὴν πρώτη ἔχει χαρίσει
οὐράνια ἐμορφιά!

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα
ποῦ κάποιες μάγιες ὥρες
δακρύζετε κι' εὐφραίνετε
τόσων καρδιῶν τίς χώρες,
ἄρπες καὶ θεῖες φόρμιγγες,
τετράχορδα, κιθάρες,
μπρὸς στίς δικές σας χάρες
λυγώνουνε μὲ μιᾶς.

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα
τῶν ἀστεριῶν ἀδέλφια
ποῦ μέσα στὰ λιοκάματα
διαβαίνετε σὰν γνέφια
κι' ἀγάπης δρόσο ρίχνετε
μὲς τῶν καρδιῶν τα βάθη
γιατρεύοντας τὰ πάθη
πονετικῆς καρδιᾶς.

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα
πέλαγος εὐτυχίας
τοῦ κόσμου μας τοῦ γήινου
σεῖς εἰσθε ὁ Γαλαξίας!
Οὐράνια πλαστοουργήματα,
πῶς νὰ σᾶς ζωγραφίσω;
μὲ ποιὰ νὰ τραγουδήσω
φωνὴ ἀρμονικῇ;

Ὁ γλυκὰ μάτια ὁλόμαυρα
ἀσύντριπτη ἀλυσίδα,
τοῦ κρίνου, τοῦ τριαντάφυλλου
τοῦ φεγγαριοῦ ἀχτίδα,
ἐρωτοαρμενίζετε
γλυκοκαμαρωμένα
καὶ μυριοφτυγισμένα
πρὸς χάρι ἡγ' ἡλικίᾳ!

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΑΗΛΙΓΙΑΝΝΗΝ

Σ' ἀπελπισίας καὶ συμφορᾶς σκοτάδι,
Ἐσὺ μονάχῳ ἀπόμενες ἀστέρι...
Μὰ τέρας μαῦρο, ξέβρασμα ἀπ' τὸν ἄδη
σοῦ θέλωσε τὸ φῶς μ' ἄτιμο χέρι.

=

Τρέμ' ἡ ἀρφάνια, — ἀνάλαφα γυρεύει
τὸ φῶς στερνῆς ἀχτίδος σου χλωμῆς,
Κι' ὁ Βεελζεβούλ μέσ' ταῖς ψυχῆς χορεύει
ποῦ σβύσθηκες... κι' ἐμείναμεν ἐμεῖς.

— ἀλσταιφ. —

-X-X-X-X-

ΠΟΘΟΣ

Ὅταν ἡ φύσις ἀναθάλλει
καὶ χύνει μύρα κι' εὐωδεῖά,
καὶ τ' ἀηδονάκι γλυκοφάλλει
μὲς τ' ἀνθοστόλιστα κλαδιά,

Ὅταν οἱ κάμποι λουλουδιίζουν
καὶ τὰ βουνὰ μυροβολοῦν,
καὶ στῆς πλαγιάς ἡ βοσκοπούλες
μὲ τὰ κοπάδια βοβολοῦν,

Ὅταν χρυσέφυλλος ὁ ἥλιος
στῆς χαλαυγῆς τῇ σιγαλειᾷ
ἀργοπροβαίνει καὶ φωτίζει
τὴ μυρωμένη ἀρογιαλειᾷ,

Κι' ὅταν τὰ χόρτα, τὰ λουλούδια
— τῇ βελουδένια φορεσίᾳ
τῆς γῆς τῆς φίλης μας πατρίδος —
λοῦει σμαράγδινη δροσιά,

Τότε, ναί!... Θέλω μὲς τὰ μύρα
ποῦ ἡ φύσις ἀφθονα σκορπᾷ,
σιγὰ νὰ γύρω... κι' ἡ καρδιά μου
ἂς παύσῃ πλέον νὰ χτυπᾷ!

(Βραῖλα)

Κ. ΔΕΝΑΡΙΝΟΣ.

-X-X-X-

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ὁ παππᾶ Νεόφυτος, τί καλὸς παππᾶς!
Μιά στιγμὴ σώμειλῃς καὶ τὸν ἀγαπᾷς!
Εὐσεβὴς, ἐνάρετος, πρᾶος κι' ἀγαθός.
ἄσπρος, ῥοδοκοκκινὸς καὶ ξανθὸς ξανθός.
Μὲ τὸ πανηγύρι τοῦ στήν ἁγία Τριάδα,
σερνικοὺς ἐσάστησε καὶ τὰ θηλυκά.
φιόρα καὶ δαφνόφυλλα, λούσο καὶ καντίδα
κι' ἄπειρα σαμάκια καὶ ἡλεχτρικά.
Ὁ παππᾶ Νεόφυτος πῶχει ἀρετὴ,
μῶστειλε τὸν ἄρτο μέσα στὸ χαρτί.
κι' οἱ λοιποὶ παπάδες, ὡς ποῦ νὰ μὲ χώσουνε
νᾶχα νὰν τοὺς ἐδίνα κι' ὅχι νὰ μοῦ δώσουνε!

ΣΥΜΒΟΛΗ

Μία κοπέλα πῶχει γνῶσι καὶ κεφάλι πρακτικόν,
ἔχει τρεῖς ἀγαπημένους·
δυσὸ περνοσποριασμένους
κι' ἕναν ἄλλον πατριώτη ἀφ' τὸ ἐξωτερικόν.

Με τοὺς δύο περιᾶ τὴν ὥρα στὰ ἰδανικὰ δοσμένη
κι' ἔχουνε τὰ βλέμματά της οἱ περνοσποριασμένοι
εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων τῆς πτώχειας των κακῶν,
ὡς ῥαντίσεως χαλκόν.

Καὶ τὸν ἄλλον τὸν τρίτο πῶχει σίγουρη τὴν τζέπη,
λένε πῶς τὸν καλοβλέπει
καὶ τὸν ἔχει τελευταῖο καταφύγιο κι' ἐλπίδα
ἂν ὁ Ἄγριος καὶ πάλιν καταστρέψῃ τὴ σταφίδα.

Ἀγαπᾶω τὴν κοπέλα· καὶ τῆς λέω νὰ προλάβῃ
ἐπειδὴ καὶ ἡ σταφίδα δὲν εἶν' τρόπος ν' ἀναλάβῃ.

Κι' ἂν μ' ὀνειράτα νὰ ζήσῃ
τῆς ἀρέσει τωρινᾶ,
πρέπει πρῶτα νὰ καθήσῃ
στὴ σφαῖ τῷ γοργονᾶ.

Πρέπει πρῶτα νὰ φροντίσῃ γιὰ τὸ ἐξωτερικόν,
κι' ὅστερα συνεννοεῖται μετ' ὁ ἑσῶ τ ε ρ ι κ ὢ ν !

—XXXX—

Ὅλα τὰ ὠραιώτερα τῆς ἐποχῆς κασμήρια,
τὰ καπιρτσιόζα, τὰ λινὰ, τὰ χρώματα τὰ μύρια,
στοῦ Ματαράγκα τρέχετε νὰ βρῆτε σ' ἀφθονίαν
νὰ ράβετε τὰ ρούχα σας μ' ἐφαρμογὴν σπανίαν.
Μ' ἂν θέλετε καὶ φορεσιῆς μ' εἴκοσι μόνον φράγκα,
ἀπὸ κασμήρια τέλεια
ράμμένες στὴν ἐντέλεια,
καὶ τοῦτο κατορθώνεται διὰ τοῦ Ματαράγκα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν αὐτὴν εἰκτράν τύχην τῆς ἐκπνευσάσης πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐν Ἀθήναις ἱατρῶν σεμνῆς δε-
σπείνης Ἀσπασίας Ι. Ἀντύπα, ὑπέστη καὶ ἡ ἐνάρετος σύ-
ζυγος καὶ φιλόστοργος μήτηρ Μαριάνθη Ἡλιοῦ Φωκᾶ ἥ· ὁ
νεκρὸς μεταφερθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν
Πεμπτην.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ σεβαστὴ δέσποινα
ἡ Μαρία χήρα Δημητρίου Καρανδινεῦ. Τὰς δεινὰς δεξι-
μασθεῖας οἰκογενείας ὀλοφύχως συλλυπούμεθα.

— Ἐπιβλητικώτατα δημοτικὰ μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου πρωθυπουργοῦ καὶ προ-
μάχου πάσης ἐλευθερίας Θεοδώρου Δηλιγιάννη, ἐτελέσθησαν
καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ληξουρίῳ. Ὁ ἔθνος Κρανίων τηλεγρα-
φικῶς ἐνετείλατο τῷ βουλευτῇ κ. Μομφερράτῳ νὰ καταθέ-

σῃ στέφανον ὅστις καὶ κατέθετε πολυτιμώτατον τρισῦτον.

— Ἀύριον περὶ ὥραν 10 1)2 ὁμιλήσει ἐν τῷ Ἀλικῷ ἀνα-
γνωστηρίῳ ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τοῦ «Ψωμιτοῦ.»

— Ἀπεστάλη εἰς τὸ φρενοκομεῖον Κερκύρας ὁ Θεμιστο-
κλῆς Μεταξᾶς φαρμακοποιός.

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΣΙΤΣΕΛΗ

Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν ὁ πρῶτος τόμος τῶν Κε-
φαλληνιακῶν συμμίκτων τοῦ φιλόστοργου καὶ ἀρχαιο-
δύφου συμπολίτου μας κ. Η. Τσιτσελή.

Ἡ μεγάλη καὶ ἐπίπονος ἐργασία τοῦ συγγραφέ-
ως, ἱκανοποιήθη περισσῶς, προκαλέσασα πολὺ δικαί-
ως τὸν θαυμασμόν ὅλων ἐν γένει τῶν γνωρίζοντων
νὰ ἐκτιμῇσωσι τὰς ἀρετὰς τοῦ βιβλίου.

Αἱ βιογραφίαι, αἱ ἱστορίαι τῶν οἰκῶν, τὰ παραρ-
τήματα, αἱ πολυπληθεῖς σημειώσεις ἀπασαί βασιζό-
μεναι ἐπὶ ἐγγράφων καὶ συγγραφέων, ἀποδεικνύουσι
τὸν συγγραφέα ἀντάξιον τοῦ θαυμασμοῦ ὃν ὑπὲρ
αὐτοῦ διηγείρεται ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ.

Νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς πάντα φιλόπατριν
Κεφαλλῆνα ἢ ἀπόκτησις τοῦ χρησιμωτάτου τούτου
ἔργου τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς ἐνθέρμως συνιστῶμεν.

Εὐρίσκεται παρὰ τῷ συγγραφῇ ἐν Ληξουρίῳ· ἐν-
ταῦθα δὲ ἐν τῷ φαρμακεμπορίῳ Γερασίμου Δρακο-
πούλου πωλούμενον ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπολῖται, ἀποστέλλοντες εἰς
τὸν διευθυντὴν τοῦ Ζιζανίου δραχμὰς δέκα λαμβά-
νουσιν αὐτὸ ἐπὶ συστάσει.

Σημειώτεον ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑπερβαίνου-
σι τὰς δύο δραχμὰς ὡς ἐκ τοῦ βάρους τοῦ βιβλίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μοὶ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης νὰ ἐκ-
φράσω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστείας μου πρὸς τοὺς δια-
κεκριμένους ἱατροὺς τῆς πόλεως μας κ.κ. Ἀντώνιον
Δελαπόρταν καὶ Παναγὴν Φραγκόπουλον παρασχόν-
τας τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιστήμης των καὶ μετὰ
ἰδιαζούσης προσοχῆς ἀναλαβόντας τὴν θεραπείαν τῆς
συζύγου μου παθούσης ἐκ πνευμονίας ἐν ὥρᾳ τοκετοῦ
καὶ διασώσαντας αὐτὴν ἐξ ἀφεύκτου κινδύνου.

ΒΙΚΤΩΡ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ τὰ ἐξαίρετα καὶ φίνα σιγχερέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελὸ καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ἐλνῆς τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντρυφήμα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξουρί κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμῆτε ὡς πατριώτες ὅλοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.Υ1.Φ2.0038